

Gyermektábor a zöldben

Most, hogy itt a szünidő, az iskolák újkra bocsátják a kisdíákokat, az a gondolat motoszkál bennem: hátha az iskolánál nagyobb hatással van a gyerekekre, későbbi egyéniségük alakulására az, hogyan „töltik a szünidőt”.

Az iskolában mindegyikük ugyanazt éli meg, ott egyenlők, ám a szünidő eltöltésénél nagy különbségek lehetnek közöttük. Attól függően, külföldre utaznak-e vagy a nagymamához, táborba mennek-e vagy az utcán csellengenek, nagyon is különböző hatások érhetik őket.

Az jobb-e, ha magára hagyják nyáron a gyereket, fedezze fel magának a világot; vagy az-e, ha ilyenkor is szervezett időtöltésről gondoskodnak számára? Nem tudom, de rádöbbenem, bizonyára ma egészen más ember lennék, ha annak idején nem a nagymám szoknyája mellett telenek a nyaraim. Ma is az a jó és az a rossz számomra, amit ő annak tartott, úgy viselkedem, ahogy tőle tanultam, azokkal a dolgokkal szeretek foglalkozni, melyekkel együtt foglalkoztunk.

De hát vannak-e még olyan igazi, a gyerekeket mindig maguk mellett tartó nagymámák, nagypapák? Az, hogy a szülők nem érnek rá a gyerekekkel foglalkozni, köztudott. Az utca és a tábor — talán ez a két dolog marad legtöbbjük számára.

Gödöllőn minden év nyarán másik iskola tanárai vezetik azt a tábort, ahová a város összes általános iskolájából várnak gyerekeket. Idén a Damjanich Általános Iskola tanáira került a sor. A Blaha Lujza üdülőterületen levő nagy, füves telken, az azon álló épületben az elmúlt hétfőn jelentek meg először a szünidejüket a táborban töltő gyerekek.

A Damjanich-iskola tanulói adtak tábornyitó műsort a számukra, olyanok, akik most végezték a negyedik osztályt. *Király Blanka* mondott köszöntőt, majd ő konferált. *Hudák László* tanérváróhoz illő verset mondott, *Szabó Andrea* furulyá-

Kisdíák kézművesek

K. Szilárd felvétele

zott. S táncokat mutattak be a lányok is, fiúk is.

Illett a táborhoz, hogy műsorral nyitották, mert az elkövetkező kilenc hét alatt sokat kívánnak foglalkozni a művészetekkel. Az elnevezésük Bölcs Bagoly. Egy táblán ez áll: *Köszöntünk a Bölcs Bagoly Táborban! Bencsik Ernőné* tanárnő, a tábor vezetője elmondta, hogy két hétig népszokásokkal, néphagyományokkal foglalkoznak majd. Egy hét a természet jobb megismerésével telik, egy hetet pedig történelmi ismereteknek szentelnek. Mátyás királykorába tesznek kirándulást, ehhez jelmezeket készítenek. Utolsó programsorozatuk ezt a címet viseli: *Művészetek vándorútján*.

Ellátogatnak majd többször is a városi könyvtárba, a Hajós Alfréd-iskola uszodájába. Hogy könnyebben mozoghassanak, ahhoz a Városüzemeltető és Szolgáltató Intézménytől kapnak segítséget: egy mikrobuszt.

Megérkezett az első tízórai. A gyerekek örülnek a kiosztott tejnek, a fedett teraszon levő asztaloknál fogyasztják.

Nagy, füves terület, fák, s mindenféle érdekes dologgal foglalkoznak majd. Biztosan jó lesz itt. Talán csak a csavargó vérem mocorog, mikor arra gondolok: azért messzebbre menni, váratlan kalandokba részt venni sem kutyá.

Nádudvari Anna

Koncertek a fővárosban

Idén is lesznek kamarazenei koncertek a városligeti Vajdahunyadvárban — tájékoztatta az újságírókat Bálint Gábor, a koncertsorozat szervezője. Az első hangversenyre holnap, június 30-án kerül sor, amelyen a *Contentus Hungaricus* Zenekar *Mozart-, Marcello-, Albinoni-és Grieg-*darabokat játszik. A júliusi előadásokon fellép az Erkel Ferenc Kamarazenekar, a Magyar Korál Kvintett és a Budapesti Vonósok együttese. Az augusztus 6-i záróhangversenyen a Filharmónia Kamarazenekar *Mozart-, Haydn- és Rossini-*műveket ad elő. A koncertek szervezője, a Musica Hermina Alapítvány tavaly jött létre. Az idei előadásorozatot már a fővárosi önkormányzat és a kerületi polgármesteri hivatal is támogatja. A jövőben világsztárokat is szeretnének meghívni a nyáresti hangversenyekre.

Aranyat érő asszonykórus Kartalon

Hűség és kötődés népművészetünkhöz

A Galga mente nem csupán az ország egyik éléstára, ahol szinte minden megterem, ami az asztalokra kerülhet. Petőfi lassú andalgású „folyója” két partján a népművészet ékkövei is csillognak az alkonyi nap fényében.

Galgamácsa főutcáján takeros családi házak között áll a Vankóné Dudás Juli Emlékmúzeum. A parasztház kertjébe padokat helyeztek el sorba — leghátul a szabadtéri színpad áll. A szomszéd kertekben címet hány a kukorica, virágzik a bab, magasba szökken a mákszár, növekszik az alma. A falumúzeum udvarán és kertjében pedig gyülekeznek színes népviseletben a szereplők, ünnepi öltözetben a nézők, hogy részesei legyenek a *Vankóné Dudás Juli-díj* immár harmadik kiostásának, s az azt követő ünnepi műsornak, majd az est újabb csúcspontjának, a Szent Iván napi tűzugrásnak.

— Településünk büszkesége, tengernyi ének tudója volt Vankóné Dudás Juli — mondja megnyitó beszédében *Dudás Zoltán* polgármester. — Tisztelet és hála neki, hogy „megőrizte múltunkat”!

A község vezetője után *Bányai Judit*, a Pest Megyei

Közgyűlés alelnöke lép a mikrofonhoz:

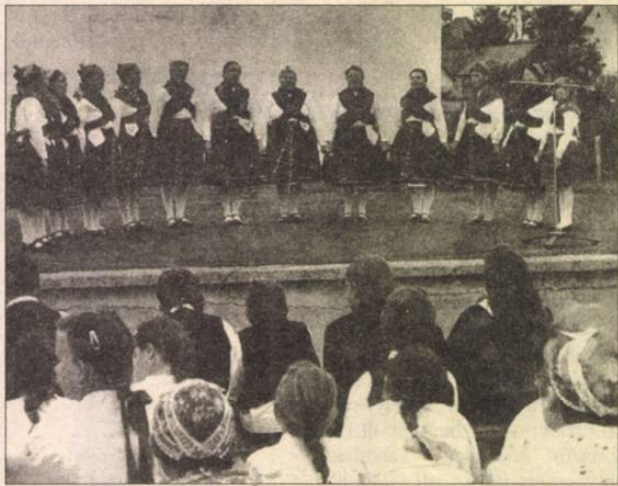
— Nagy megtiszteltetés számomra, hogy én adhatom át a díjakat és külön örömmre szolgál az a jelen lévő szép számú fiatalság, amely a hagyományok ápolására vállalkozott. Ebben a hagyományörzésben gyökerezik a magyar nép jövője.

A kuratórium döntését *Asztalos István* megyei tanácsnok, az aszói Petőfi Múzeum igazgatója ismerteti. Eszerint a csoportos díjat a kartali asszonykórus, az egyénit *Maczkó Mária* turai népdalénekes, a kórus vezetője kapja.

A műsorban először az ünnepek szerepelnek, majd bemutatkozik a galgamácsai színpadon a szomszédos Iklad februárban megalakult német nemzetiségi együttese. A Rákosi mentől Szadai Népi Együttes már régi ismerősként tárja elénk a pünkösdi szokásokat.

Mielőtt nyolc órára harangoznak — a tűzugrás régen is csak ezután kezdődött —, rövid beszélgetésre hívom a kartali asszonyok köréből *Maczkó Mária*t.

— *A Vankóné Dudás Juli-díjjal ezúttal a legszűkebb hazá, a Galga mente ismertem el művészetét. Milyen érzés ez?*

A kartali asszonykórus kapta a Vankóné Dudás Juli-díjat
A szerző felvételei

Folklórfesztivál

Tizenegyedik alkalommal rendezik meg a Duna Menti Folklórfesztivált július 6. és 11. között Baján, Kalocsán, Szekszárdon, továbbá a városok környékén több községben, ahol a hagyomány szerint lakodalmas bemutatásokat tartanak. A néptáncbemutatókon és gálakon Európa tizenöt országának együttese vesznek részt, sok hazai népi együttesel közösen. A folklórfesztivál megnyitó ünnepségét a kalocsai Szentháromság téren tartják július 6-án délután, az ezt követő nyitó gálaműsort pedig az Érsekertben. Ugyanebben az időben kerül sor a hasonló rendezvényekre Baján, a Petőfi-szigeten és Szekszárdon, a Babits Mihály Művelődési Házban. A közönség nemcsak nézője lehet a néptáncműsoroknak, de tanulhatja is a táncokat.

Londoni zenekar Budaörsön

Első alkalommal hazánkban

Budaörs kulturális életében eseménynek ígérkezik az a július másodikára meghirdetett koncert, amelyen az első közép-európai turnéját rendező és New York—Tokió—Nyugat-Európa koncerttermeiben már simert és sikert aratott London University Chamber Orchestra Berkley-, Haydn-, Mendelssohn-, Schubert-műveket ad majd elő — tudtuk meg *dr. Csathó Istvántól*, a helyi Jókai Mór Művelődési Központ igazgatójától.

A művelődési központban tegnap megtartott sajtótájékoztatón *Baráz József* karnagy, zenei rendező elmondta, hogy régi vágya

Dudás Zoltán galgamácsai polgármester üdvözlö az ünnepség résztvevőit. Mellette *Bányai Judit*, a Pest Megyei Közgyűlés alelnöke és *Asztalos István* megyei tanácsnok

— Előjáróban hadd idézzem *Nagy Lászlót*, aki így fogalmazott: „Én sohasem éreztem annak szükségességét, hogy kapcsolatot tartsak a néppel, mert ez a kapcsolat születésemmel megteremtődött”. Ez a fajta hűség és kötődés az enyém. Az eredeti, még használható és tudatosan terjeszthető népdalokat vállaltam továbbadni és nagyon nagy öröm számomra, hogy a Galga mentén ezt a díjat átvehettem, azért is, mert másképp mérettetik meg az ember a sajátjai között. Gondolom, a galgamácsaiak megnézték maguknak, ki az a leányzó, aki a kartali asszonykórus vezetője. Szívesen vállaltam a kartali kórus vezetését 1991-ben, mert úgy éreztem, a hévízgyörki asszonykórus mellett igazán szépen tolmácsolják a dalokat, s ilyen aranytorkú csapatot kár lenne magára hagyni. Igazi közösséggé vált az együttes, jól érzem magam közöttük.

— *Önálló estjeit hat-hét évvel ezelőtt „Én nem mehetek el innen” címmel tartotta. Azóta nagyot változott a világ. Érvényes maradt-e az akkori üzenet?*

— Semmit sem változott a tartalma. Úgy érzem most is, hogy innen nem mehetek el. Egyre inkább szorít az idő a to-

vábbi gyűjtéssel, mert kevésnek tartom, hogy *Rózsát ültetem a gyalogútra...* címmel megjelent a Galga menti daloskönyv, és hogy sikerült egy nagylemezt kisajtolni a Hungaroton és a Magyar Rádió közös kiadásában, keresztmetszetet nyújtva a vidék népművészetéről. Nem állhatunk meg ennél. Azt is el szeretném mondani, hogy nagyon sok szép egyházi éneket gyűjtöttem. Ez nem divat számomra, mert tíz éve énekelem is azokat. Biztos vagyok abban, hogy nemcsak a hangos, erőszakos éneklés marad meg a füleken, hanem a tiszta, halk, szép éneklés is, ha elég hallgathatják.

Beszélgetésünk végén már ég a Szent Iván napi tűz, s a galgamácsai hagyományörző együttes tagjai — a kartalikkal együtt — énekelik a dalt: *„Rakjad babám a tüzet, hadd ropogjon/Füstös lángja az égig fellohogjon.”* Azután hamarosan mindenki átugorhatja a tüzet, köztük a vendégek is. Hogy a hagyományt felelevenítő Vankóné Dudás Juli mondatát idézzük *Falum, Galgamácsa* című könyvéből a tűzugrásról: „Mindenki éppen annak használta, aminek akarta, vagy tudatlanul csinálta a leglelkesebben.”

Balázs Gusztáv

Kőrösvidék

Ha városfejlesztés a beszédtéma, a nagykörsiek mindig nosztalgiaiával emlegetik a pátria hajdan elpusztult becses értékeit. Kár, hogy a fiatalabb polgárok már csak hallo-másból ismerik a régi postalota lángok martalékává vált, fenséges kupoláját, a *Cifrakertet*, amikor még gyöngyszemnek nevezték, vagy például a Csonakázó tó és környékének eltűnt romantikáját. Kicsi volt, de szép volt a régi Kőrös, gondjaviselt műemlékeivel, parkjaival, és mai szemmel nézve érdekes.

A város *Szabó Károly* nevével viselő könyvtárában igaz, csak egy vitrin üvege alatt, de sikerült megidézni az egykori Nagykörsöt. A könyvtárosok a szerencsi múzeumban leltek rá arra a korabeli képeslapgyűjteményre, amelynek darabjaiból tetszetős kiállítás rendeztek.

(r. z.)

(-ay)